

עירובין צד

שמואל	רב	
זה מטלטל עד עיקר מחיצה, וזה מטלטל עד עיקר מחיצה	אין מטלטלין בו אלא בארבע אמות	כותל שבין שתי חצירות שנפל הטעם
כיון שהותרה הותרה	לא אומרים כיון שהותרה הותרה	

שיטת רב: והא דרב לאו בפירוש אתמר, אלא מכללא אתמר. דרב ושמואל הוו יתבי בההוא חצר, נפל גודא דביני ביני, אמר להו שמואל: שקולו גלימא, נגידו בה. אהדרינהו רב לאפיה. אמר להו שמואל: אי קפיד אבא, שקולו המיינייה וקטרו בה. קושי על שמואל במעשה: ולשמואל למה לי הא? הא אמר: זה מטלטל עד עיקר מחיצה וזה מטלטל עד עיקר מחיצה!
תירוץ: שמואל עביד לצניעותא בעלמא.
קושי על רב בסיפור: ורב, אי סבירא ליה דאסיר - לימא ליה!
תירוץ: אתריה דשמואל הוה.
קושי: אי הכי, מאי טעמא אהדרינהו לאפיה?
תירוץ: דלא נימרו כשמואל סבירא ליה (והדר ביה משמעתייה).

משנה

חכמים	רבי אליעזר	
מתוכה לרשות הרבים או מרשות הרבים לתוכה - פטור, מפני שהיא ככרמלית	המכניס מתוכה לרשות היחיד, או מרשות היחיד לתוכה - חייב	חצר שנפרצה לרשות הרבים
	משום דנפרצה לרשות הרבים הויא לה רשות הרבים!?	קושי
	אין, רבי אליעזר לטעמיה, דתניא, רבי יהודה אומר משום רבי אליעזר: רבים שבררו דרך לעצמן, מה שבררו בררו	תירוץ

קושי על התירוץ: איני?! והאמר רב גידל אמר רב: והוא שאבדה להן דרך באותו שדה. ניסיון לתרץ ודחייתו: וכי תימא: הכא נמי כגון שאבדה להן דרך באותה חצר, והאמר רבי חנינא: עד מקום מחיצה מחלוקת.
תירוץ 1: אימא: על מקום מחיצה מחלוקת.
תירוץ 2: ואיבעית אימא, בצדי רשות הרבים קמיפלגי, דרבי אליעזר סבר: צידי רשות הרבים - כרשות הרבים דמו, ורבנן סברי צידי רשות הרבים - לאו כרשות הרבים דמו.
קושי על תירוץ 2: וליפלוג בצדי רשות הרבים בעלמא?
תירוץ: אי איפליגו בצדי רשות הרבים בעלמא, הוה אמרינן: כי פליגי רבנן עליה דרבי אליעזר - הני מילי היכא דאיכא חיפופי, אבל היכא דליכא חיפופי - אימא מדודו ליה, קא משמע לן.
קושי על שני התירוצים: והא "מתוכה" קאמר!
תירוץ: איידי דאמור רבנן "מתוכה", אמר איהו נמי "מתוכה".
קושי: ורבנן, אמר רבי אליעזר צידי רשות הרבים, ומהדרו ליה אינהו "מתוכה"! תירוץ: הכי קאמרי ליה רבנן לרבי אליעזר: מי לא קא מודית לן היכא דטילטל מתוכה לרשות הרבים, ומרשות הרבים לתוכה - דפטור, מפני שהיא כרמלית? צידי נמי לא שנא.
 ורבי אליעזר, התם לא קא דרסי לה רבים, הכא קא דרסי לה רבים.

משנה חצר שנפרצה לרשות הרבים משתי רוחותיה, וכן בית שנפרץ משתי רוחותיו, וכן מבוי שנטלו קורותיו או לחייו

רבי יוסי	רבי יהודה
אם מותרין לאותו שבת - מותרין לעתיד לבא, ואם אסורין לעתיד לבא - אסורין לאותו שבת	מותרים באותו שבת, ואסורים לעתיד לבא

חצר שנפרצה לרשות הרבים משתי רוחותיה

קושי: במאי עסקינן? אילימא בעשר, מאי שנא מרוח אחת דאמר פיתחא הוא, משתי רוחות נמי פיתחא הוא! אלא ביתר מעשר, אי הכי - אפילו מרוח אחת נמי!
תירוץ: אמר רב: לעולם בעשר, וכגון שנפרצה בקרן זוית. דפיתחא בקרן זוית לא עבדי אינשי.

וכן בית שנפרץ משתי רוחותיו.

קושי: מאי שנא מרוח אחת, דאמרינן: פי תקרה יורד וסותם. משתי רוחות נמי לימא: פי תקרה יורד וסותם!
תירוץ: אמרי דבי רב משמיה דרב: כגון שנפרץ בקרן זוית וקירוי באלכסון, דליכא למימר פי תקרה יורד וסותם.
פירוש אחר למקרה במשנה: שמואל אמר: אפילו ביתר מעשר.

קושי: אי הכי, מרוח אחת נמי!

תירוץ: משום בית (ובחצר, אפילו מרוח אחת)

קושי 1: ובית גופיה תקשי: מאי שנא מרוח אחת, דאמרינן פי תקרה יורד וסותם, משתי רוחות נמי נימא: פי תקרה יורד וסותם!
קושי 2: ותו: מי אית ליה לשמואל פי תקרה יורד וסותם? והא אתמר: אכסדרה בבקעה, רב אמר: מותר לטלטל בכולה, ושמואל אמר: אין מטלטלין בה אלא בארבע אמות!

תירוץ לקושי 2: הא לא קשיא: כי לית ליה - בארבע, אבל בשלש - אית ליה.

עדיין נשאר קושי 1: מכל מקום קשיא!

תירוץ: כדאמרי בי רב משמיה דרב: כגון שנפרץ בקרן זוית וקירוי באלכסון, הכא נמי, כגון שנפרץ בקרן זוית (ומדובר ב"י אמות ואינו קרוי פתח) וקירוי בארבע (אין אומרים פי תקרה יורד וסותם)

שמואל	רב	מקרה המשנה (שתי רוחות)
בעשר - וכגון שנפרץ בקרן זוית וקירוי בארבע	בעשר - וכגון שנפרץ בקרן זוית וקירוי באלכסון	
אלכסון לא קתני	אם כן הויא ליה אכסדרה, ורב לטעמיה דאמר: אכסדרה מותר לטלטל בכולה.	למה לא אמר כפי הפירוש האחר?

שמואל	רב	אכסדרה בבקעה
אין מטלטלין בה אלא בארבע אמות	מותר לטלטל בכולה	
לא אמרינן פי תקרה יורד וסותם	אמרינן פי תקרה יורד וסותם	הטעם

שתי הבנות שונות במחלוקת רב ושמואל:

1. בעשר - כולי עלמא לא פליגי. כי פליגי - ביתר מעשר.
2. ואיכא דאמרי, ביתר - כולי עלמא לא פליגי. כי פליגי - בעשר.

